

Čís. 16390.

Byly-li v exekuci vedené proti třetí osobě zabaveny věci patřící do jmění neprotokolované komanditní společnosti, jsou k žalobě podle § 37 ex. ř. oprávněni všichni členové společnosti společně.

(Rozh. ze dne 13. října 1937, Rv I 1595/37.)

V listopadu 1934 zadala městská obec T.-Š. firmě »Komanditní spol. „S.“, E. a spol.« v T.-Š. různé silniční práce, na které tato firma vystavila účty ze dne 8. října a 15. listopadu 1934. Jménem uvedené firmy, jejíž označení nebylo vždy stejné, jednal Arnošt E. Znění firmy bylo také »„S.“, podnikatelství silničních staveb Jindřich E. a spol., kom. společnost v T.-Š.« anebo »stavební komanditní společnost „S.“ E. a spol.«. Usnesením okresního soudu v T.-Š. ze dne 16. října 1934, E IC 4076/34, byla žalovanému Janu F. povolena exekuce zabavením a přikázáním pohledávky Ludvíka E., majitele firmy Jindřich E. a spol., podnikatelství silničních staveb, komanditní společnost v T.-Š., která prý mu přísluší proti městské obci v T.-Š. za provedené silniční práce. Žalobci, a to Jindřich E. jako komplementář a Antonie Š. a Sabina E. jako komanditistky, přihlásili sice v říjnu 1933 komanditní společnost pod názvem »Podnikatelství silničních a pozemních staveb „S.“, komanditní společnost Jindřich E. a spol. v P.« k zápisu do obchodního rejstříku v P., avšak tuto žádost vzali dne 12. října 1934 zpět. Než žádali o protokolování, spojili se jmenovaní roku 1933 za účelem společného vedení podniku provádění silničních staveb a jejich zmocněnec Arnošt E. jednal s městskou obcí T.-Š. o zadání prací, za které vznikla zabavená pohledávka. Tvrdíce, že uvedená pohledávka přísluší jim a nikoliv Ludvíku E-ovi, domáhají se nepřípustnosti exekuce podle § 37 ex. ř. Soud první stolice zamítl žalobu. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po právní stránce zastává dovolání názor, že jde o komanditní společnost, jež v době rozhodující pro posouzení žalobního nároku existovala, přes to, že nebyla protokolována, a že dosud existuje, protože nebyla zrušena a že proto žalující společníci komanditní společnosti, vystupující vlastním jménem a ne jménem komanditní společnosti, nemají k zabavené pohledávce právo vytčené v prvním odstavci § 37 ex. ř. Dovolací soud nesdílí toto stanovisko. Je sice souhlasiti s názorem, že zápis komanditní společnosti nemá ráz konstitutivní, ježto společnost existuje již od zahájení své činnosti, a že proto nedostatek zápisu společnosti do firemního rejstříku nemá tu rozhodujícího významu. Je dále nepochybné, že jest rozeznávati mezi jménem komanditní společnosti a soukromým jménem členů, protože jde tu o dvě různé majetkové podstaty. Z toho však nikterak neplyne, že společnému vystoupení všech členů komanditní společnosti lze odpírati oprávnění k ochraně společenského jmění proti bezprávnímu zásahu třetí osoby. Společné právní

jednání všech členů komanditní společnosti, třeba se nestalo jménem společnosti, plně nahrazuje po této stránce jednání společnosti samé jejími příslušnými orgány, protože takovýmto společným jednáním lze právem disponovati se jménem společnosti. Při tom lze ponechati stranou otázku, zda i jednotlivý člen společnosti neb některý z nich mají právo vystupovati vlastním jménem na ochranu společenského jmění proti bezprávnímu zásahu třetích osob, když sama společnost svými příslušnými orgány nevystoupila. Z toho, co uvedeno, plyne na podkladě závazného skutkového zjištění, že společně vystupující žalobci mají k sporné pohledávce takové právo, které nedopouští výkon exekuce, t. j. zabavení pohledávky příslušící komanditní společnosti a ne exekutovi a že jsou oprávněni domáhati se nepřípustnosti výkonu exekuce na dotčenou pohledávku.

Čís. 16391.

I. Vyhláškou ministra zemědělství č. 96/1935 Sb. z. a n. byl změněn pouze název obvodových úřadoven pozemkového úřadu, nikoliv i jejich pravomoc.

II. Rekursy podané státní obvodovou úřadovnou pro pozemkovou reformu nemusí býti ve věcech agendy jí přikázané podepsány finanční prokuraturou.

(Rozh. ze dne 13. října 1937, R II 367/37.)

Srv. ad II. rozh. č. 6190, 8802, 9093, 9163 Sb. n. s.

Knihovní soud (okresní soud v P.) povolil k návrhu knihovních vlastníků Liberta a Marie Č-ových, rolníků v P., ve smyslu § 2, odst. 1, a § 6, odst. 1, zák. ze dne 27. května 1931, č. 93 Sb. z. a n. na nemovitostech, zapsaných ve vložce č. 1768 kat. území C. a patřících navrhovatelům, výmaz poznámky, že k zcizení, zatížení a propachtování jest potřebí souhlasu Státního pozemkového úřadu. Re k u r s n í s o u d k rekursu podanému státní obvodovou úřadovnou pro pozemkovou reformu v B. zamítl knihovní návrh.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs vytýká jen to, že státní obvodová úřadovna pro pozemkovou reformu v B. nebyla k rekursu proti usnesení soudu prvé stolice oprávněna, nýbrž že k tomu byl oprávněn toliko Československý stát, zastoupený finanční prokuraturou v B. Výtka ta není správná. V rozhodnutích č. 6190, 8802, 9093 a 9163 Sb. n. s., na jejichž důvody se odkazuje, bylo vysloveno a dovedeno, že Státní pozemkový úřad i jeho obvodové úřadovny jsou oprávněny zastupovati ve věcech pozemkové reformy stát místo finanční prokuratury a že jejich rekursy nemusí býti podepsány finanční prokuraturou. Vládním nařízením č. 22/1935 Sb. z. a n. byl dnem 1. května 1935 zrušen pozemkový úřad, zřízený podle §§ 1 a 15 zák. č. 215/1919 zákonem č. 330/1919 Sb. z. a n., a